

Vispārējās tiesas 2013. gada 2. jūlija rīkojums — Mederer/ITSB — Katjes Fassin (“SOCCER GUMS”)

(Lieta T-258/12) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumi — Iebildumu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2013/C 233/17)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Mederer GmbH (Fürth, Vācija) (pārstāvji — O. Ruhl un C. Sachs, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji — G. Marten un R. Pethke)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Katjes Fassin GmbH & Co. KG (Emmerich s. Rhein, Vācija) (pārstāvji — T. Schmitz un C. Osterrieth, advokāti)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtais padomes 2012. gada 10. aprīļa lēmumu lietā R 225/2011-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp Mederer GmbH un Katjes Fassin GmbH & Co. KG

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) prasītāja un persona, kas iestājusies lietā, pašas sedz savus, kā arī katra atlīdzina pusi no atbildētāja tiesāšanās izdevumiem.

⁽¹⁾ OV C 217, 21.7.2012.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2012. gada 5. decembra spriedumu apvienotajās lietās F-88/09 un F-48/10 Z/Tiesa 2013. gada 14. februārī iesniedza Z

(Lieta T-88/13 P)

(2013/C 233/18)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Z (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāvis — F. Rollinger, avocat)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Savienības Tiesa

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt apelācijas sūdzības pieteikumu par pieņemamu;
- atzīt to par pamatotu;
- līdz ar to atcelt Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2012. gada 5. decembra spriedumu apvienotajās lietās F-88/09 un F-48/10 (Z)/Eiropas Savienības Tiesa,
- nospriest saskaņā ar pieteikumiem par lietas ierosināšanu lietā F-88/09 un F-48/10;
- piespriest pretējam lietas dalībniekam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs;
- saglabāt apelācijas sūdzības iesniedzējai visas pārējās prasījumu tiesības, tiesību aizsardzības līdzekļus, prasības pamatus un rīcības iespējas.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza vienpadsmit pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvota CDT trešās palātas objektivitātes trūkums.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvota efektīvas vērtēšanas tiesā neiespējamība, jo CDT ierobežo viņa iespējas vērsties pret iestādēm.
- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka tiesnesei Rofesai i Puholai (*Rofes i Pujol*) nav kompetences spriest par tiesneša van Rapenbušsa (*Van Raepenbusch*) noraidīšanas pieteikumu.
- 4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots tiesību uz lietas taisnīgu izskatīšanu pārkāpums, jo nav iespējas pārsūdzēt CDT lēmumu noraidīt tiesneša noraidīšanas pieteikumu.
- 5) Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas tiesības uz pierādīšanu un nav izpildīts pienākums pierādīt iecelējinstiūcijas pamatojumu, ar kuriem pamatots lēmums par iecelšanu citā amatā un lēmums par disciplinārsodu, faktisko patiesumu.
- 6) Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, jo CDT esot uzskatījusi, ka lēmums par iecelšanu citā amatā tika pieņemts vienīgi dienesta interesēs Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 7. panta 1. punkta izpratnē.
- 7) Ar septīto pamatu tiek apgalvota kļūda tiesību piemērošanā, jo CDT esot uzskatījusi, ka pastāv darba līdzvērtība minēto noteikumu 7. panta nozīmē.
- 8) Ar astoto pantu tiek apgalvots tiesību uz aizstāvību un tiesību tikt uzklautam pārkāpums.

- 9) Ar devīto pamatu tiek apgalvota kļūda tiesību piemērošanā, jo CDT esot atzinusi par nepieņemamu prasību par kaitējuma atlīdzību, kurš izriet no tā, ka iestādes iekšienē tika publicēts lēmums par iecelšanu citā amatā, lai gan apelācijas sūdzības iesniedzējai nebija jāsāk pirmstiesas administratīvā procedūra, lai pieprasītu kaitējuma atlīdzību.
- 10) Ar desmito pamatu tiek apgalvota kļūda tiesību piemērošanā, jo CDT esot uzskatījusi, ka komiteja, kas atbildīga par sūdzību izskatīšanu, ir kompetenta pieņemt lēmumu par apelācijas sūdzības iesniedzēja lēmumu.
- 11) Ar vienpadsmito pamatu tiek apgalvota kļūda tiesību piemērošanā, jo CDT nav nospriedusi, ka atbildētāja ir pārkāpusi Civildienesta noteikumu IX pielikuma 1.-3. pantu, kā arī tiesības uz aizstāvību un sacīkstes principu disciplinārlietā.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2013. gada 13. marta spriedumu lietā F-91/10 AK/Komisija 2013. gada 24. maijā iesniedza AK

(Lieta T-288/13 P)

(2013/C 233/19)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: AK (Esbo, Somija) (pārstāvji — D. Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis un É. Marchal, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt un nospriest, ka
 - Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2012. gada 13. marta spriedums lietā F-91/10 AK/Eiropas Komisija ir atcelts;
- piespriest Komisijai samaksāt apelācijas sūdzības iesniedzējai:
 - atlīdzību par 95 % apmērā zaudēto iespēju tikt paaugstinātai A4 pakāpē, veicot 2003., 2005. vai vēlākais, 2007. gada paaugstināšanu amatā, attiecīgi EUR 375 295, EUR 204 996 un EUR 90 103, ieskaitot jau izmaksāto kompensāciju EUR 4 000 apmērā, kā arī nokārtot tās tiesības uz pensiju, veicot atbilstošas iemaksas;

- EUR 55 000 papildus jau izmaksātajiem EUR 15 000 par cieto morālo kaitējumu, kas nodarīts, saglabājot viņas prettiesisko administratīvo situāciju, neraugoties tostarp uz Vispārējās tiesas 2005. gada 20. aprīļa un 2009. gada 6. oktobra spriedumiem un Eiropas Savienības Civildienesta tiesas 2007. gada 13. decembra spriedumu, kā arī iecelējinstiūcijas 2007. gada 23. aprīļa lēmumu apmierināt apelācijas sūdzības iesniedzējas 2006. gada 14. septembrī iesniegto sūdzību;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza trīs pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, tā kā Civildienesta tiesa esot pamatojusies uz karjeras attīstības ziņojumiem (KAZ), kas pats par sevi neesot apspriežams jautājums (saistībā ar pārsūdzētā sprieduma 55., 56., 73. un 87. punktu).
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, novērtējot morālo kaitējumu, un pārkāpts samērīguma princips, jo Civildienesta tiesa esot samazinājusi morālā kaitējuma novērtējumu līdz EUR 15 000, ņemot vērā vienīgi īpaši būtisko kavēšanos, kas pieļauta, sagatavojot dažādus KAZ, un samazinot morālā kaitējuma apjomu attiecībā uz laikposmu, kurā apelācijas sūdzības iesniedzēja joprojām bija nodarbināta, neņemot vērā citus tādu parametrus kā apelācijas sūdzības iesniedzējas izjustā neskaidriba un raizes attiecībā uz savu profesionālo nākotni ārpus laikposma, kurā viņa joprojām bija nodarbināta (saistībā ar pārsūdzētā sprieduma 63. un 83. punktu un turpmākiem punktiem);
- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, novērtējot kaitējumu, ko radījusi zaudētā iespēja tikt paaugstinātai amatā un pārkāpts pienākums norādīt pamatojumu, tā kā Civildienesta tiesa, pirmkārt, neesot varējusi secināt, pamatojoties vienīgi uz nopelnu punktiem un paaugstināšanas amatā sliekšņiem, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas iespēja tikt paaugstinātai amatā bija vāja un, otrkārt, Civildienesta tiesa esot novērtējusi kaitējumu saistībā ar zaudēto iespēju tikt paaugstinātai amatā kā fiksētu summu EUR 4 000 apmērā, nesniedzot nekādu skaidrojumu attiecībā uz argumentāciju, kas tai ļāva nonākt pie šāda rezultāta (saistībā ar pārsūdzētā sprieduma 71.-73. un 89. punktu un turpmākiem punktiem).